

»Dva bregova«, drama iz življenja beračev v treh dejanjih. Sodelujeta pevski in tamburaški zbor. Vstopnina običajna. Vsi domačini in sosedje vlijudno vabljeni!

Tromarje pri Celju. Tukajšnje prosvetno društvo, ki je šele pred kratkim nabavilo nove kulise, vprizori v nedeljo dne 23. julija, ob pol štirih popoldne v prostorih g. Čekovina znano igro »Dve nevesti«, šaloigra v treh dejanjih. Med odmori igra društveni tamburaški zbor. Pridite vsi!

Asfaltno jezero.

Velik potres na otoku Trinidad (pred južno Ameriko), ki je zahteval toliko človeških žrtev in je napravil mnogo materijelne škode, predvsem v pokrajinah za pridobivanje surovega olja, je zopet obrnil pozornost na otok. Trinidad je namreč na celem svetu najbolj bogat na asfaltu. Pretežni del celotnega asfalta, ki pokriva ceste velemest, prihaja iz Trinidada.

Asfalt na Trinidadu tvori veliko je-

zero, ki ima v obsegu 3 angleške milje. Ako ga opazujemo iz večje daljave, sliči s svojim gladkim in temnim površjem mirnemu, zelo globokemu jezeru, ki se sploh ne giblje. Če se mu pa približaš, vidiš, da nimaš pravzaprav pred seboj jezera, ampak temno, gladko in na videz trdo maso.

Na površini tvori asfaltno jezero debelo in odporno skorjo. Ako ni preveč vroče, je mogoče jezero počez prekorkati peš.

Trinidadski asfalt pridobivajo čisto enostavno na ta način, da odstranjujejo zgornjo trdo skorjo na jezeru, jo drobijo na manjše kose in odvažajo. Asfalt na Trinidadu je čist in je kljub dolgotrajnemu prevozu v vse dele sveta zmožen na svetovnem trgu vsake konkurence. V Evropi je dobiti asfalt edino le v Neuchatelu v Švici. Ta asfalt pa nikakor ni v čistem stanju, ampak pomešan z apnenecem. Potrebna so vsa mogoča postopanja, predno je evropski asfalt za na trg.

vzledna žena v izpolnjevanju verskih dolžnosti. Ljubi Bog ji naj bo plačnik!

Zgornja Sv. Kungota. Dne 10. t. m. je organiziral naš vlč. g. župnik Francišek Magdič romanje k Devici Mariji v Puščavi, da si po nebeški Kraljici izprosimo božjega blagoslova in pomoči. Naša dva vrla avtopodjetnika gg. Franc Senekovič in Rudolf Smonig sta peljala 36 oseb iz naše župnije ter deloma še iz Spodnje Sv. Kungote in Svečine. V romarski cerkvi sta darovala g. domači župnik in g. župnik Vincenc Kraner iz Spodnje Sv. Kungote sv. mašo. Ob povratku smo si ogledali moderno tehniško čudo, falsko elektrarno. Prelep je bil ta romarski izlet, za to bo ostal vsem udeležencem v svetlem, trajnem spominu!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. V naši župniji nove maše sicer niso prevelika redkost, toda letos je nas doletelo posebno odklivanje: dva sinova naše fare bota pristopila k oltarju Gospodovem. Prvega novomašnika, g. Ivana Križana, smo že slovesno sprejeli v nedeljo dne 9. t. m., ga spremili v cerkev in po slovesnih litanijah dobili njegov prvi blagoslov. — Zadnje dni se nam je vreme zboljšalo, zato pa so nas takoj začele strašiti strahote iz prejšnjih let: v četrtek zvečer ob večni luči je v Župeči vasi bila naenkrat v plamenih lesena hiša s slamo krita koča Ignavevih ali Lampretovih; naslednji dan opoldne pa se je začel valiti gost dim iznad škedenja in gospodarskega poslopja Emeršiča v Spodnjem Št. Lovrencu, kjer so mu zgoreli tudi vsi gospodarski stroji. Na srečo so gasilci v obeh slučajih ogenj omejili, a kaj bi lahko bilo ob hudem vetru! O vzrokih požarjev doslej še nič gotovega ni znano.

Sv. Tomaž pri Ormežu. Dne 5. julija so prav žalostno zapeli zvonovi naše župne cerkve, katerim so se pridružili zvončki treh kapelic, in so naznanjali, da se je preselil v večnost blagi krščanski mož Franc Štebih, posestnik v Peršetincih. Bil je vzoren gospodar, iskan zidar, skrben oče in zvest naročnik »Slovenskega gospodarja«. Rad je pomagal stiskanim in siromakom, obresti ni tirjal, ker se je zavedal, da bo prejel plačilo od Očeta nebes in zemlje. Po zimi in spomladi, nekako sluteč bližnji svoj konec, je večkrat govoril svoji ljubljeni ženi in hčerki, da bo moral letos umreti. Vedel

Remšnik. V soboto dne 8. julija 1933, okrog pol šestih zjutraj, ko so zajutrkovali, je začelo goreti pri Kolečniku. Zenske so že zgodaj zjutraj zanetile v krušno peč, da bi spekle kruh. Moral pa je biti usoden slučaj, da se je vnela od dimnika streha in je do tal pogorela stara hiša, v kateri je bila že dolgo let gostilna. Sreča, da so imeli ravno zidarje in slikarje pri hiši ter da je bilo pohištvo in gostilniška oprava večinoma na prostem. Vendar je še dosti ostalo v hiši plamenom kot žrtev. Dobro, da je bilo dosti delavcev pri hiši, ki so pridno branili novo zidano poslopje in kovačijo. Dosti vredni ste bil tudi lipi, ki sta zabranili plamenom, da se ni kovačija vnela. Poslopje je bilo zavarovano okrog 20.000 Din, škoda pa je veliko večja. Št. Florijan, varuj nas vsega hudega!

Dravski dvor. V ponedeljek popoldne okrog 3. ure se je vtila po Dravskem polju piana, ki je povzročila ponekod tudi škodo. n. pr.: v Starošineh je toča deloma uničila mlado koruzo. Na Dravskem dvoru je udarila strela pri posestniku Josipu Turku, uničevala nekaj časa po stanovanju in končno zginila v zemljo. Požara ni povzročila, pač pa so bili stanovaleci hudo prestrašeni. Sploh je letos mnogokrat slišati, kako udarja strela.

Sv. Martin pri Vurbergu. Pristrčen sprejem so napravili domačini in okoljani novomašniku g. Francu Pečarju. Globoko veselje je vladalo od dupleškega mostu, kjer ga je čakala množica, pa do doma. Prvo sv. mašo je novomašnik daroval v nedeljo dne 16. julija v domači farni cerkvi.

Jarenina. Ni še dolgo, kar so Jareninski zvonovi zapeli in naznanjali žalostno vest, da je neusmiljena smrt ugrabila mlado ženo Franciško Ploč, posestnico v Vukovskem dolu. Še mlada žena in mati je po kratki in mučni boleznini zapustila dragemu možu tri majhne otročičke. Bila je vneta častilka Matere božje ter

koncu južne Amerike) počiva pogreznjeno v morje pogorje, ki je bilo v pračasih visoko 9000 m.

Stolp samomorilcev.

Najvišji nebotalnik v Njujorku se imenuje State Building. S stolpa tega poslopja se je vrglo v globočino tekcom zadnjih 4 tednov 27 oseb. Omenjeni stolp je obiskovalcem na razpolago kot razgledna točka, katero poseča dnevno na tisoče oseb. Kakor ji videti, vpliva stolp privlačno na samomorilce. Zakupniku stolpa, ki je že postal bogat mož, je naročila policija, da je moral postaviti ob ograji stolpa na štirih mestih stražnike, ki

kim rečem se je bil preveč odtujil. Sem in tja je boječe pokukal skozi okno, pa se hitro umaknil, če je le količkaj zavohal človeka.

Nekega dne je zagledal na dvorišču starega lovskega psa.

»Pa vendar ne more biti to moj tref?«

»Seveda je,« se je nasmehnila Ana, »tvoj stari tref je! Miloščino mu še dajemo. Trinajst let ima že sedaj.«

»Trinajst let,« je zamrmral Colnar, »kako hitro mine čas!«

Pes je začel praskati po vratih. Priplazil se je bil za gospodinjo.

»Le pridi, tref! Poglej, to je tvoj gospodar! Daj mu šapo!«

Pes je prišel bliže, ovohal svojega gospodarja od vseh strani; dolgo časa in natanko ga je ovohaval. Ali so se v njegovi pasji duši res vzbudili že zdavnaj zabrisani spomini na lov? Naenkrat je začel tresti s svojim kratkim repom in je dal svojemu gospodarju šapo. —

Mračni, tihi, zimski večeri. V svojo spalno suknjo zavil je sedel Colnar v mehkem stolu in

se je čutil, kako silno se je zasukala njegova usoda. Sedaj bi ne maral nazaj v kaznilnico; v blagodejno topli sobi ga je sedaj izpreletela ledena zona, če je le pomislil na tisto strahotno hišo. Kako bi le mogel živeti tam!

Colnarjeva hiša je bila velika, bolj in premožnejše opremljena kakor druge kmetske hiše. V njej je bila marsikatera udobnost, ki bi jo v navadni kmetijski hiši zastoj iskal. Celo kopalnico so imeli v prvem nadstropju.

Tja doli, kjer so delali posli in kjer so pacijenti njegovega sina prihajali in odhajali, Colnar nikoli ni prišel. Njegova žena je bila skoraj celi dan pri njem, in stara, mrtva ljubezen se je zopet prebudila in zavila oba s tiho, spokojno srečo.

Pes je celi dan ležal pri peči in stari učitelj je prihajal vsak dan. In tedaj je bilo Colnarju posebno prijetno pri srcu in rad je slišal, če mu je učitelj povedal, da mu brada in lasje prav lepo rastejo in da bo skoraj treha brivca, ki bi napravil malo reda v tej divjavi.

Tudi jed mu je bila spočetka preveč težka.

je, da je bolezen, ki mu je zadnja leta razjedala njegove čile moči, dozorela in z njo tudi sam. Tri mesece je bil priklenjen na bolniško posteljo, hudo je trpel, a tarna ni. Vdan v voljo božjo in previden s sv. zakramenti nas je zapustil v 43. letu svoje starosti. Pogreb se je vršil dne 8. julija ob obilni udeležbi sorodnikov, znancev in prijateljev, ki so prihiteli od blizu in daleč, da spremijo blagopokojnega k večnemu počitku. Ganljive poslovilne besede ob odprtem grobu je govoril brat Jožef. Počivaj v miru, dragi Franček, in na svidenje nad zvezdami! Žalujoci ženi in hčerki pa naše iskreno sožalje!

Središče ob Dravi. Preteklo nedeljo se je pri nas zgodilo več nesreč. Pri neki tekmi sta se dve dekleti močno vrezali s srpom, ena v roko, druga pa v nogo. Neki fant se je močno ponesrečil pri dirki. Očitno je, da je nedelja Gospodov dan. Ljudje tožijo, da je hudo, a ališalo se je še ob treh ponoči petje in nemir iz veselilnih prostorov. Zalostno je, da starši puščajo otroke pozno v noč na plesišču, in to celo brez nadzorstva. Slabi vzgledov nikjer ne manjka, posebno pa ne ob takih prilikah. — Posestniku Martinu Šavora je neznan uzmovič pri belem dnevu odnesel 2500 Din. Okradeni je prodal dva konja, da bi si kupil sedaj enega močnega, tako pa nima sedaj ničesar, ne konja in ne čečarja.

Hajdina pri Ptuj. Zadnji teden je blagoslovljena zemlja, njiva božja, sprejela v svoj objem dva cveta človeškega življenja in sicer enega utopljenca in eno učenko II. razreda hajdinske šole. Utopljenec je Josip Leončič, doma iz Cirkovljan v Medjimurju, ki je v Mariboru kot pleskarski vajenec pri pleskanju dravskega mostu padel v deroče valove in 10 dni potoval sam samecat svojo zadnjo pot do groba na hajdinskem pokopališču. Le dobrih 17 let je imel, pa je moral zapustiti svet in svoje ljudi, ki so prišli z bridkimi solzami kropiti njegovo počivališče. Učenka pa je iz družine Petek-Kiselak v Slovenji vasi. Letos na Alojzijevo je prvič njeno srčece prejelo presv. eharistično Srce Jezusovo. Žal, da se je bolezen njena tako tajno razvijala, da je odšla v večnost brez sv. Popotnice. Sicer pa je imela ona in njeni roditelji skrb za to dolžnost, saj so že vse potrebno pripravljali in mala bolnica je celo naročevala, kako ji

Za cerkveno ljudsko petje

smo vam pripravili cerkvene pesmarice, ki smo jim določili kar najnižjo ceno:

1. **Cerkvena ljudska pesmarica** samo po Din 3.—. Obsega 100 izbranih pesmi.
2. **Venec sv. pesmi**, obsega ravno 1000 cerkvenih pesmi, stane broš. Din 10.—, vezana Din 26.—. **Venec sv. pesmi in Molitev**, vez. v eni knjigi Din 30.—.
3. **Prijatelj otroški** (molitve in pesmi z notami za šolsko mladino), broš. Din 2.—, vez Din 5.50 in Din 7.50.
4. **Jezus, blagoslovi nas!** (Slomšekove blagoslovne pesmi z notami), Din 5.—.
5. **Kvišku srca** (pesmarica z notami), broš. Din 12.—, vez. Din 20.—.

Poleg teh naročajte tudi vse ostale cerkvene skladbe, novejšje in starejšje, pri

TISKARNI SV. CIRILA V MARIBORU.

naj prinesejo podobice, ki jih je v šoli od g. župnika dobila, in naj ji dajo te spominke tudi seboj v grobek, kjer bo spančkala do dne vstajenja, njena duša pa bo, tako je rekla, molila za vse pri Bogu. Cveta dva, zvenela sta, a pri današnjih težavah življenja imata samo dobiček: iz nemira sveta sta se preselila v domovino miru!

Sv. Barbara v Halozah. Dne 6. julija nas je zapustil in v Gospodu mirno zaspal Jožef Petrovič, po domače Hrastinski Jožek, posestnik v Poharju, v 75. letu svoje starosti. Rajni je bil vnet častilec presv. Srca Jezusovega in Marijinega in član raznih cerkvenih bratovščin. Bil je dolgoleten naročnik naših krščanskih časopisov »Slovenskega gospodarja«, »Glasnika presv. Srca Jezusovega« itd. Mnogokrat je tudi poromal k Mariji Bistrički na Hrvaško in na Svete gore. Pokojni Jože je bil v sorodstvu z umrlim vlč. g. župnikom Andrejem Podhostnikom na Rečici in z umrlim dijakom Jožefom Petrovičem, ki je bil v salezi-

janskem zavodu v Veržeju, a mu je nesrečna jetika prerano pretrgala nit življenja. Kot stric nadarjenega dijaka je vedno žaloval za njim ter želel, da bi skoro tudi on šel za njim. Prošnjo mu je Bog uslišal ter ga poklical v boljše domovino, kjer ni trpljenja in žalovanja. Pogreb blagopokojnika se je vršil dne 8. t. m. ter se ga je udeležilo veliko število ljudi. Domači vlč. g. župnik Grobler mu je pri odprtem grobu govoril v zadnje slovo; opisal je nam blagega pokojnika in nas vzpodbujal, da posnemamo to, v čemer nam je bil zgled. Dragi Jože, počivaj v miru! Dobra dela, ki si jih storil, zlasti to, kar si storil revežem, naj ti ostanejo v večno plačilo!

Zavrč. Dne 14. t. m. je bil pokopan na pokopališču na Pobrežju pri Mariboru g. Anton Križ, bivši nadučitelj v Zavrču. Pokojnik je vzgojil tekom svojega 41letnega službovanja dve zavrčki generaciji. Bil je vesten in dober učitelj in vzgojitelj. Vsled svojih zmožnosti v gospodarstvu, posebno v vinarstvu, je usmerjal pouk v šoli vedno v praktično smer in tako dajal svojim učencem podlago za gospodarski napredek. Njegova vesela narava ga je vkljub šibkemu zdravju v mladosti ohranila do visokih let. Po dolgotrajni boguudani bolezni je opešal in zatisnil trudne oči. V imenu njegovih bivših šolarjev se mu je na grobu zahvalila v lepem govoru predsednica Marijine družbe iz Zavrča, gđ. Terezija Belšak iz Turskega vrha. Ohranimo blagega pokojnika v častnem spominu!

Konjice. Dne 1. julija je vozil Jožef Pristovnik, stanujoč na Vrhovljah pri Konjicah, seno iz Slov. Bistrice. Da bi, peljač se, lažje vodil konje, se je vsedel pred voz na oje. Toda nesreča nikoli ne počiva. Nenadoma je omahnil ter padel pod težko obložen voz. Kolo mu je šlo preko prs ter mu jih popolnoma zdrobilo; nesrečnež je na mestu izdihnil. Naj počiva v miru! — V Konjiški vasi je dne 8. t. m. umrl oče Peterlinek, ali po domače stari Suhač. Možu, kateremu je bila sv. vera najdražji zaklad, naj Bog da zaslužno plačilo! Žalujoci in nad vse pridni družini iskreno sožalje! — Krme imamo letos obilo. Tudi ječmen in pšenica se odlikujeta. Vinogradi in sadonosniki so slabši od lanskega leta, toda tudi s tem smo zadovoljni. Prosimo Boga, da nam vse to ohrani čez nevarno poletje.

Čez tri tedne pa je jedel že obilo in z veliko slastjo, ki je postajala vedno večja in se polagoma izprevrгла v lakoto.

In tako so se njegove moči krepile od dneva do dneva.

Nič pa ni tako spretno kakor ljubezen. In po ljubeznipolni spretnosti je Colnar okreval.

Večkrat je zvečer stal pri oknu in gledal pozimske gore, ki so v mesečini tako kristalno blestele. Odprl je okno in globoko v se zajemal čisti zrak iz pozimskega gorskega sveta. In tedaj se je začela pretakati velika sreča po njegovi duši:

»Rešen!«

Starega učitelja najtežja pot.

Po noči, v kateri se je hudo boril in mučil sam s seboj, se je učitelj odpeljal v mesto — k Colnarjevemu zagovorniku. Ta je srčno pozdravil simpatičnega moža in rekel:

»Colnarjeva zadeva se razvija v dobro. Razprava se je obnovila in moja skrb bo, da bo vse hitro šlo. In potem bo ubogi Colnar zopet brez

vsakega madeža. Poskrbel bom tudi, da bo za trpljenje, ki ga je moral prestati, in za veliko škodo, ki jo je moral utrpeli zaradi devetletnega zapora pri svojem gospodarstvu, ki je prišlo skoraj na nič, prejel pošteno odškodnino, kolikor o odškodnini sploh lahko govorimo. Oh, ti nesrečni dokazi ovadbe, na katerih so zgrajene tako strašne obsodbe! Ta malopridni Jeras zaenkrat sicer trdi, da je bila le šala s to samoobtožbo, da bi dražil Medena. To pa mu ne bo nič pomagalo. Medenovo priznanje, ki ga je napisal pred svojo smrtjo, imamo; Jerasovo izžemanje je s pismeno denarno obljubo Medenovo dokazano, takozvani »protokol«, ki so ga vzeli presenečenemu zakonitnemu pisarju Jerasu v mestu, je tudi predložen. Dokazana je Colnarjeva nedolžnost, dokazano je, da sta kriva Meden in Jeras. Seveda, kdo je resnični morilec Katrice Bogatčeve, je zavito v temo, tega nihče ne ve.«

Stari učitelj je sedel pred njim ves blede. S tresočim, komaj razumljivim glasom je rekel:

»Jaz vem, kdo je umoril Katrico.«

Konec sledi.

bi naj zabranili samomore. Kljub zastraženju je uspelo samomornim kandidatom, da so izvršili svoj namen. Skoro gotovo bo oblast za nekaj časa zaprla razgledni stolp, ker to odločno zahteva časopisje.

Prerokovanje iz kart.

Katra se je podala k prerokinji na karte. Prerokinja meša in premetava karte semintja. »Vaše zakonsko življenje je ogroženo«, oznanja iz kart, »vidim lepo rjavolasko, ki sledi liki senca vašemu možu in ga ne izpusti več. Vedno je poleg njega. Kamorkoli gre, povsod mu je za petami.« Katra je vzdihnila: »Uboga reval! Moj mož je namreč pismožna.«